

Bestemmelsens 2. pkt. fastslår, at sager om fuldbyrdelse af bevissikringskendelser skal behandles efter reglerne i lovens kapitel 11. Politiet vil ved indsamlingen af det bevismateriale, der er omfattet af bevissikringskendelsen, skulle overholde retsplejelovens bestemmelser for så vidt angår den praktiske udførelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13-23, og bemærkningerne hertil nedenfor, samt afsnit II, pkt. 3.3, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 13 e

Den foreslåede bestemmelse fastslår i stk. 1, at en europæisk bevissikringskendelse, som vedrører de i nr. 1-32 nævnte handlinger (positiv-listen), kan fuldbyrdes, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret (*kravet om dobbelt strafbarhed ikke opfyldt*), hvis handlingen kan straffes med fængsel mv. i mindst 3 år i udstedelsesstaten. Da de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen, normalt er strafbare i alle medlemsstater, er den praktiske betydning af positiv-listen navnlig, at det slet ikke skal undersøges, om lovovertrædelser ligeledes er strafbar i Danmark.

Bestemmelsens positiv-liste svarer til listen i rammeafgørelsens artikel 14, stk. 2. Visse af de handlinger, der fremgår af positiv-listen, er beskrevet på en måde, der afviger fra gældende dansk lovgivning. Det er udstedelsesstatens lovgivning, der er afgørende for, om en konkret lovovertrædelse skal anses for omfattet af listen. Det er således uden betydning, om en tilsvarende lovovertrædelse i dansk lovgivning afgrænses på en anden måde eller er beskrevet med andre ord.

Stk. 2 fastslår, at det for så vidt angår andre lovovertrædelser fortsat er udgangspunktet, at en udenlandsk bevissikringskendelse ikke kan fuldbyrdes i Danmark, hvis en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, og hvis fuldbyrdelsen af bevissikringskendelsen forudsætter ransagning, beslaglæggelse eller edition. For så vidt angår handlinger, der ikke er opført på positiv-listen, er kravet om dobbelt strafbarhed således opretholdt som betingelse for at foretage ransagning, beslaglæggelse og edition.

For så vidt angår efterforskning af lovovertrædelser vedrørende skatter og afgifter, told og valuta, kan fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse ikke afvises med den begrundelse, at loven i fuldbyrdelsesstaten ikke foreskriver samme skatter og afgifter eller ikke indeholder de samme regler for skatter, afgifter, told og valuta som lovgivningen i udstedelsesstaten.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til lovens § 6 vedrørende fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser.

Der henvises til afsnit II, pkt. 3.2.1, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 13 f

Den foreslåede bestemmelse indeholder en række afslagsgrunde, hvorefter myndighederne skal afslå fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse.

For så vidt angår bestemmelsen i § 13 f, nr. 1, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit II, pkt.3.2.2, samt til bemærkningerne til de foreslåede ændringer af § 48, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i artikel 13, stk. 1, litra h, i forslaget til rammeafgørelse. Inden afslag meddeles, skal udstedelsesstatens kompetente myndigheder høres, og sagen eventuelt udsættes med henblik på en berigtigelse af attesten, jf. forslaget til § 13 i, stk. 1, og 13 j, stk. 1, nr. 1.

Efter bestemmelsen i § 13 f, nr. 2, skal fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse afslås, hvis fuldbyrdelsen vil forudsætte et tvangsindgreb, som ikke kan foretages efter retsplejelovens bestemmelser om de pågældende tvangsindgreb, fordi indgrebet retter sig mod den beskyttede personkreds i retsplejelovens §§ 169-172.

For så vidt angår beslaglæggelse fremgår det således af retsplejelovens § 802, stk. 4, at skriftlige meddelelser eller lignende, som hidrører fra en person, der efter reglerne i § 170 er udelukket fra at afgive forklaring som vidne i sagen (præster, læger, forsvarere, advokater og disses medhjælpere), ikke kan beslaglægges hos en mistænkt. Materiale, som hidrører fra en person, der er omfattet af § 172, kan heller ikke beslaglægges, når materialet indeholder oplysninger, som den pågældende efter § 172 (redaktører og redaktionelle medarbejdere) er fritaget for at afgive forklaring om som vidne i sagen. Retsplejelovens § 803, stk. 2, indeholder en tilsvarende begrænsning i muligheden for at foretage beslaglæggelse hos personer, der ikke er mistænkt, og som er omfattet af enten § 170 eller § 172.

Efter retsplejelovens § 794, stk. 3, og § 795, stk. 2, må der heller ikke foretages ransagning af sådant bevismateriale under ransagning hos en mistænkt eller under ransagning hos personer, der er omfattet af § 170 eller § 172.

Endelig kan der efter retsplejelovens § 804, stk. 4, ikke meddeles pålæg om edition, hvis der derved vil fremkomme oplysning om forhold, som den person, der skal have pålægget om edition, ville være udelukket fra eller fritaget for at afgive forklaring som vidne